บทสวดบูชานพเคราะห์

พุทธจริยาคาถา

นะวะมุททาพุทธะปะฏิมาคาถา

มะหาการุณิโก พุทโธ
สัจจะธัมมัง อะปาเปสิ
ยะวายัง สัพพะโลกัสสะ
สัพพะทา ทุกขะมุตโต โส
นะวัคคะหะวะหะยา เทวา
เคหัสสิตาตุ เย โปสา
เต เทวา เนวะสาเปนติ
ภูวะนัตตะยะนาถัมหิ
พุทธัสเสเกกะเจรา เต
เอตถะ พุทเธ สะทากังสุ
รักขะณัตถายะ ตัง พุทธัง
ตันตัมมุททัมปิ พุทธัสสะ
เตเนวาหัง นะมัสสามิ
เตสันนะวันนะ เทวานัง
อิมา โข นะวะมุททาหิ
สาสะเน จะ ปะสันนานัง
สุโขทะยัสสะ ชียังคะ
ติกาละปะฏิมา เอตา
นะวะวาระวะเสเนวะ
ปะทะลัญชะนะมุททายะ
อิมา โข ปะนะ พุทเธกะ
หิเตสี สัพพะปาณินัง
ชินะสูนุง คะณุตตะมัง
ปุญญักเขตตะมะนุตตะรัง
โย วัตถุตตะยะมามะโก
สัพพะโปสาภิปาละกา
กัปเปนติ ธัมมะชีวิกัง
สุขัง เคหัสสะมิมัตตะโน
พุทเธ ปะสันนะมานะสา
เทวาหุ นะวะมุททิกา
เปมะภัตติปะสาทะนัง
ปุญญะนิสสันทะนากะรัง
รักขันตะยารักขะเทวะตา
สัมพุทธะจะริยา วะรา
ปูชาสักการะภาชะนา
สัญญัตตา ปะฏิมา กะตา
เทเวสุ จาภิปูชิตุง
เสนะโสวัณณะภูมิยา
จัตวีริยะปะถา กะตา
นะวะมุททูปะลักขิตา
ทะสะมุททาชินุตตะมา
นะวะระตะนะสะวะหะยา

ปัญญาสะวัสสะกาลัมหิ
คะหานะลุสุหัตถานัง
โสณณาภิเสกะวัสสันตัง
พุทธานุสสะติวุฑฒะยา จะ
สัทธาปะสาทะวุฑฒะยา จะ
รัชเช ฐิตัสสะ ราชิโน
วัสสัมหิ ทัยยะมัณฑะลัง
มะหิตุง ปะฏิมา กะตา
นะวะเทวานะ ปัตติยา
พุทธะจะริยัง วะทามิหังฯ

นะมัตถุ ระตะนัตตะยัสสะ

พุทธัง นะเม ระวิสะมัง ปุถุเตชะอิทธิง
ธัมมัง นะเม สะสิสะมัง สะมะสีตะทายิง
สังฆัง นะเม อุหุสะมัง คะคะณัปปะภาสัง
วัตถุตตะยัง สะตะตะ ปาตุสุวัตถินา มัง

๑. พุทโธ หิ โพธิ ทุมะ โพธิคะโต กตัญญู
สัตตาหะเมวะ อะนิมิสสะกะ จักขุภูโต
โอโลกะยิตถะ ฐิตะโก คุณะตัง สะรี โย
เสฏฐัง กะตัญญุปุริสัง ระวิ วันทะตี ตัง.

๒. โอระสะมุกขิตุภะหัตถะกะโร จะ พุทโธ
โทปักขะญาติกะละหังวะ นิวาระณัตถัง
สันเตนะ โสมะวิธินา ชะนะตัง นะยี โย
ญาตีนะมัตถะจะริตัง สะสิวันทะตี ตัง.

๓. พุทโธ ตุ สีหะสะยะนัง กะระมัตถะจารี
ตันทะวันทะสาละทุมะกัมหิ นิพพานะกาเล
โสตถฺยาวะหัง วะจะนะเมวะ ปะกาสะยี โย
ภุมโมปิ ญาณะภะระณัง อะภิวันทะตี ตัง.

๔. จาริตตะรักขะกะวะโร ปุระพุทธะกัปโป
อัญเญสะปิณฑะคะหะโก กะปิลัสสะธานะยัง
ปาเยสิ ธัมมะอะคะทัง ปิตะรัง มุนี โย
เทโว วุโธ สุจะริตัง อะภิวันทะตี ตัง.

๕. พุทธฺวาปะราชิตะนิสัชชะนะ เก นิสินโน
มารัง สะเสนะมะธิกัง วิชิตัง ชินิตฺวา
ทานาทิธัมมะสะหิโต อะภิโพธิโค โย
เวหัปปะตี นะมะติ ตัง ชิตะมาระเสนัง
๖. พุทโธ จะ โพธิมะธิคัจฉิ อะนันตะญาโณ
ญัตฺวา อะภีระตะมะโถ อะสุพุทธะภาวัง
อัปโปสสุโก ปะนะ ทะยายะ กะเถสิ ตัง โย
สุกะโร มะหาทะยะนะรัง อะภิวันทะตี ตัง.
๗. โย โข สุขัง อะนุภะวี มุจะลินทะมูเล
สัตตาหะเมวิธะ อะวัสสิ ตะทาปิ วัสสัง
นาโค ถะ นาคะปุริสัสสะ อะกาสิ คุตติง
โสโร ปะสันนะหะทะโย อะภิวันทะตี ตัง.
๘. โกสัมพิกานะ สะมะณานะมะเทสิ ธัมมัง
สามัคคิยา อะระติยา กะละเห วิวาเท
สัณฑัมหิ นาคะกะปินา ภะริโน มุนี โย
ราหูปิ สามะคิระตัง อะภิวันทะตี ตัง.
๙. ทะเววาจิกา ตะปุสะภัลลิกะวาณิชา โภ
อัคคัณหิสุงวะ วะสุเกสะวะเร จะ ยัสสะ
เจตะเย วะเร จะ นิธะยิงสุ มะรัมมะเทเส
โส เกตุ เมตตะมะนะสัง อะภิวันทะตี ตัง.
อิจเจวะ ปูชะนะมะกาสิมะหัมปิ ตันตัง
สัมพุทธะเสฏฐะจะริรัง สุนิมิตตะภูตัง
โสตถี สุขานิ จะ สะทาปิ ภะวันตุ มัยหัง
สัมพุทธะสาสะนะวะรัญจะ จิรัมปะฐาตูติ.

บทสวดนพเคราะห์
(ปัฐยาวัตรฉันท์ ๘)

พุทธองค์ทรงคุณกรุณสัตตา
ให้สงฆ์ทรงศีลถวิลสัตย์ยล
บุคคลชนใดผิถึงไตรรัตน์
เทพเจ้าเก้าเคราะห์เหมาะไท้ท้าวหนุน
อาทิตย์คิดหมายถวายเนตรา
ผิเกิดวันจันทร์และนั้นอย่าเมิน
เกิดวันอังคารมิคร้านไม่ขาด
จะพบสุขภาพและลาภมั่นคง
วันพุธสุดคุ้มพระอุ้มบาตรบิณฑ์
พฤหัสบดีสินี้สุดสวย
ศุกร์ปางรำพึงคะนึงถึงธรรม
ผู้เกิดวันศุกร์สนุกกายา
เสาร์พระนาคปรกสิยกเทิดไว้
เกิดพุธกลางคืนจะได้ชื่นช้อย
พระเกตุคุ้มครองประคองเรืองรุ่ง
บูชาท่านเถิดจะเกิดสุกใส
แสวงหาประโยชน์และโสตถิผล
เป็นคนพิเศษเกษตระบุญ
แน่ชัดพ้นทุกข์ลุสุขอดุล
นุกูลพูนพัฒน์จรัสเจริญ
ปูชาชุมชุกเจอะสุขพะเนิน
เทิดเทินพระห้ามพระปรามพระวงศ์
ไสยาสน์ปางหนุนก็คุณระหง
เพราะองค์พระค้ำจะร่ำจะรวย
ไม่สิ้นลาภผลถกลสลวย
สมาธิช่วยพิพัฒนา
ลึกล้ำเหลือที่จะชี้กถา
บูชาท่านเถิดจะเลิศจะลอย
จะได้ลาภยศมิถดมิถอย
อย่าด้อยบูชาพระปาลิไลย
ปางสะดุ้งมารสะท้านพระทัย
โรคภัยอุบาทว์จะคลาดจะคลาย

ทรงบรรลุธรรมถึงพระนิพพานในเวลารุ่งอรุณ

ประวัติคัมภีร์อุปปาตะสันติหรือมหาสันติงหลวง

“อุปปาตะสันติ” ทางเมืองเหนือเรียกว่า **“มหาสันติงหลวง”** แปลว่า บทสวดเพื่อสงบเคราะห์กรรม สวดเพื่อสงบอันตราย สวดเพื่อสงบเหตุร้ายและสวดเพื่อสงบสิ่งที่กระทบกระเทือน

อุปปาตะสันติแยกเป็น ๒ คำ คือ อุปปาตะและสันติ

อุปปาตะ แปลว่า เคราะห์กรรม เหตุร้าย อันตราย และสิ่งกระทบกระเทือน

สันติ แปลว่า สงบ เมื่อรวมกันจึงได้ความหมายดังกล่าว

“อุปปาตะสันติหรือมหาสันติงหลวง” เป็นวรรณคดีบาลีล้านนาไทย รจนาโดยพระมหามังคละสีละวังสะ พระเถระนักปราชญ์แห่ง **“นพบุรีศรีนครพิงค์”** ในรัชสมัยของพระเจ้าสิริธรรมจักกวัตติลกราชาธิราช(พระเจ้าติโลกราช) รัชกาลที่ ๑๑ แห่งราชวงศ์มังราย ระหว่าง พ.ศ. ๑๙๘๕ - ๒๐๓๐ เป็นคาถาล้วน จำนวน ๒๗๑ คาถา สรุปเนื้อความในคาถามีว่า...

เป็นธรรมที่กระทำความสงบอันยิ่งใหญ่
เป็นธรรมเครื่องสงบเหตุร้ายทั้งปวง
เป็นธรรมเครื่องป้องกันอมนุษย์และยักษ์
เป็นธรรมเครื่องพ้นจากความตายก่อนกำหนดเวลา
เป็นธรรมเครื่องย่ำยีกำลังของข้าศึก
เป็นธรรมเครื่องจำเริญชัยชนะแด่พระราชา
เป็นธรรมเครื่องนำสิ่งที่ไม่น่าปรารถนาทั้งปวงออกไป

พระเถระนักปราชญ์ของชาวล้านนาได้ประพันธ์ขึ้น เพื่อให้พระสงฆ์ สามเณร ประชาชน พากันสวดและฟังคาถานี้ เพื่อช่วยกันสงบระงับเหตุเภทภัยและวิกฤตการณ์ ในยามที่บ้านเมืองประสบเหตุร้ายและสิ่งกระทบกระเทือนจากภัยทั้งปวง เป็นที่เลื่อมใสของชาวล้านนาและชาวพม่า ถือกันว่าเป็นคัมภีร์ที่ศักดิ์สิทธิ์มาก

คัมภีร์อุปปาตะสันติเป็นคาถาบทสวดอย่างพิสดาร กล่าวพระนามของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์ ไว้อย่างครบถ้วน ทั้งที่มีมาแล้วในอดีต ในปัจจุบันและจักมีมาในอนาคต รวมตลอดไปจนถึงท่านที่ทรงคุณ ทรงอำนาจ ทรงฤทธิ์ในทางที่ดีอื่นๆ เช่น เทวดา อินทร์ พรหม ยักษ์ นาค คนธรรพ์ ครุฑ อสูร เป็นต้น เพื่อขอความเป็นมงคล ความสงบ ความสวัสดี ความไม่มีโรค ชัยชนะ และอายุ รวมทั้งขอให้ท่านคุ้มครองให้พ้นจากเหตุเภทภัยนานัปการ อันจะบังเกิดขึ้นในกาลทุกเมื่อ

เรื่องราวเย็นอกเย็นใจที่ผู้คนส่วนใหญ่มุ่งหวังและเสาะแสวงหา มีกล่าวถึงไว้ในคัมภีร์อุปปาตะสันติ ที่สำคัญ ๓ ประการ คือ

๑. สันติหรือมหาสันติ ความสงบ ความราบรื่น ความเยือกเย็น ความไม่มีคลื่น

๒. โสตถิ ความสวัสดี ความปลอดภัย ความเป็นอยู่เรียบร้อย เป็นนิรภัย

๓. อาโรคยะ ความไม่มีสิ่งเป็นเชื้อโรค ความไม่มีโรค หรือความมีสุขภาพสมบูรณ์

คัมภีร์อุปปาตะสันติเป็นคัมภีร์ของไทย แต่ต้นฉบับได้จากเมืองไทยไปอยู่เมืองพม่าเสียนาน จนแทบกล่าวได้ว่าคนไทยในสมัยหลังๆนี้ ไม่มีใครรู้จัก ไม่เคยได้ยินแม้แต่ชื่อของคัมภีร์นี้

แต่บัดนี้เป็นที่โสมนัสยินดียิ่ง ที่ท่านเจ้าคุณพระธรรมคุณาภรณ์ (เช้า ฐิตะปัญโญ ปธ.๙) วัดมหาโพธาราม ปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ ท่านได้ชำระคัมภีร์นี้เป็นภาษาบาลีอักษรไทย เพื่อความสะดวกแก่คนไทยทั้งหลายที่ไม่สันทัดบาลี โดยได้ต้นฉบับภาษาบาลีอักษรพม่า จากท่านพระอาจารย์ภัททันตธัมมานันทมหาเถระ อัครมหาบัณฑิต แห่งวัดท่ามะโอ จังหวัดลำปาง

นับว่าเป็นการนำคัมภีร์โบราณของล้านนาไทยกลับคืนมาสู่เมืองไทย ให้ชาวไทยในยุคปัจจุบันได้รู้จัก ได้ศึกษา ได้สวด ได้ฟัง ให้เกิดประโยชน์ทางสันติ เพื่อความสงบระงับภัยพิบัติทั้งปวง และเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ชาวล้านนา ชาวไทย ตลอดจนชาวโลกทั้งมวล

ท่านเจ้าคุณพระธรรมคุณาภรณ์ได้บันทึกไว้เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๐๕ ซึ่งท่านยังดำรงสมณศักดิ์ชั้นเทพที่พระเทพเมธาจารย์ว่า *"การที่ข้าพเจ้าได้ชำระและจัดพิมพ์อุปปาตะสันติเป็นอักษรไทยขึ้นเป็นครั้งแรกนี้ ข้าพเจ้าถือว่าเป็นการนำคัมภีร์ไทยโบราณกลับคืนสู่เมืองไทย เพื่อให้คนไทยได้รู้จัก ได้ศึกษา ได้สวดและได้ฟังให้เกิดประโยชน์ทางสันติ ทางโสตถิ และทางอาโรคยะ สืบไป ในที่สุดนี้ข้าพเจ้าขอถือโอกาสเชิญชวนมวลพุทธศาสนิกชนชาวไทยพร้อมกันยกมือสาธุแสดงความชื่นชมโสมนัส ต่อการกลับมาโดยสวัสดีของคัมภีร์อุปปาตะสันติ โดยทั่วกันทุกท่านเทอญ"*

พระเทพโมลี เจ้าคณะเขตดุสิต (ธรรมยุต) วัดราชผาติการาม กรุงเทพมหานคร คณะสงฆ์และคณะศิษย์ ได้นำคัมภีร์ **"อุปปาตะสันติหรือมหาสันติงหลวง"** นี้สวดถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๙ (วันกองทัพไทยในอดีต ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น ๑๘ มกราคม ของทุกปี) ที่วัดป่าสิริวัฒนวิสุทธิ์ อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ (ปัจจุบันคือวัดป่าสิริวัฒนวิสุทธิ์ ในสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์) และได้นำไปสวดยังภาคต่างๆอีกจนครบทั้ง ๔ ภาคทั่วประเทศไทย เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

อานิสงส์การสวดและการฟังอุปปาตะสันติ มีคุณประโยชน์กล่าวไว้ในท้ายคัมภีร์ ดังนี้

๑. ผู้สวดหรือผู้ฟังอุปปาตะสันติ ย่อมชนะเหตุร้ายทั้งปวงได้ และมีวุฒิภาวะคือความเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ และปฏิญาณ

๒. ผู้สวดหรือผู้ฟังอุปปาตะสันติ ย่อมได้ประโยชน์ที่ตนต้องการ คือ ผู้ประสงค์ความปลอดภัยย่อมได้รับความปลอดภัย คนอยากสบายย่อมได้ความสุข คนอยากมีอายุยืนย่อมได้อายุยืน คนอยากมีลูกย่อมได้ลูกสมประสงค์

๓. ผู้สวดหรือผู้ฟังอุปปาตะสันติ ย่อมไม่มีโรคลม เป็นต้น มาเบียดเบียน ไม่มีอกาลมรณะคือตายก่อนอายุขัย ทุนนิมิตคือลางร้ายต่างๆมลายหายไป

๔. ผู้สวดหรือผู้ฟังอุปปาตะสันติ เมื่อเข้าสนามรบย่อมชนะข้าศึกทั้งปวง และแคล้วคลาดจากอาวุธทั้งปวง

บทสวดอุปปาตะสันติหรือมหาสันติงหลวง
บทสวดสงบเหตุร้าย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

ขอความนอบน้อมของข้าพเจ้าจงมีแด่พระผู้มีพระภาค
อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

คันถารัมภะ (คำเริ่มต้นคัมภีร์)

(ก) สุทุททะโส อะยัง ธัมโม โลกัตถัง ชินะเทสิโต
มะหาสันติกะโร โลเก สัพพะสัมปัตติทายะโก.

ธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้เพื่อประโยชน์ของสัตว์โลก เป็นธรรมที่เห็นได้ยากยิ่ง สำหรับธรรมที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นธรรมที่สามารถกระทำความสงบอันประเสริฐ และสามารถประทานซึ่งสมบัติทั้งปวง.

(ข) สัพพุปปาตูปะสะมะโณ ภูตะยักขะนิวาระโณ
อะกาละมัจจุสะมะโณ โสกะโรคะวินาสะโน.

เป็นเครื่องสงบเหตุร้ายทั้งปวง เป็นเครื่องป้องกันอมนุษย์และยักษ์ เป็นเครื่องระงับความตายก่อนกำหนดเวลา เป็นเครื่องขจัดความเศร้าโศกและโรค.

(ค) ปะระจักกะปะมัททะโน รัญโญ วิชะยะวัฑฒะโน
สัพพานิฏฐะหะโร สันโต ธัมมัง วักขามิ ภูตะโต.

เป็นเครื่องย่ำยีกำลังของข้าศึก เป็นเครื่องจำเริญชัยชนะแด่พระราชา เป็นเครื่องนำสิ่งที่ไม่น่าปรารถนาทั้งปวงออกไป เป็นธรรมอันประเสริฐ ข้าพเจ้า (พระสีละวังสะมหาเถระ) จักแสดงคุณธรรม เช่นนั้นตามสภาพที่เป็นจริง.

(ฆ) วัตถุตตะยัสสะ โย ยัตถะ สังวัณเณติ คุณุตตะเม
ตัสสะ ตัตถะ สุขาโรคฺยะ - โสตถิโย โหนติ สัพพะทา.

ณ ที่ใด มีผู้กล่าววาจาสรรเสริญพระคุณอันประเสริฐของพระรัตน-ตรัยด้วยจิตที่เลื่อมใส ณ ที่นั้น ความสุข ความสบายและความสวัสดี ย่อมมีแก่ผู้นั้นตลอดกาลทุกเมื่อ.

พระพุทธเจ้าในอดีต ๒๘ พระองค์
(ในสารมัณฑกัป ๔ พระองค์)

๑. ตัณหังกะโร มะหาวีโร สัพพะโลกานุกัมปะโก
วันตะสังสาระคะมะโน สัพพะกามะทะโท สะทา.

พระตัณหังกร สัมมาสัมพุทธเจ้าผู้แกล้วกล้ามาก ผู้อนุเคราะห์สัตว์โลกทั้งปวง ผู้คลายตัณหาอันเป็นเหตุ ท่องเที่ยวไปในสังสารวัฏได้แล้ว ผู้ประทานสิ่งที่น่าปรารถนาทั้งปวงให้ในกาลทุกเมื่อ.

๒. สัพพาภิภู สัพพะวิทู สัพพะเทวะคะรุตตะโม
สัพพาสะวะปะริกขีโณ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ผู้ทรงครอบงำธรรมทั้งปวง ทรงรู้แจ้งธรรมทั้งปวง ทรงเป็นครูผู้ยอดเยี่ยมของมนุษย์และเทวดาทั้งปวง ทรงสิ้นอาสวะทั้งปวงแล้ว โปรดประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพระพุทธเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๓. วะระลักขะณะสัมปันโน เมธังกะโร มะหามุนิ
ชุตินธะโร มะหาสิรี สุวัณณะคิริสันนิโภ.

พระจอมมุนีพระนามว่า**เมธังกร** ผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยพระลักษณะอันเลิศ ผู้ทรงไว้ซึ่งพระรัศมี ผู้ทรงมีพระสิริยิ่งใหญ่รุ่งเรืองดุจสุวรรณคีรี.

๔. ทิพพะรูโป มะหากาโย มะหานาโถ มะหัพพะโล
มะหาการุณิโก สัตถา มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ผู้ทรงมีพระรูปเพียงดังท้าวมหาพรหม มีพระวรกายอันประกอบด้วยมหาปุริสลักษณะ ทรงเป็นที่พึ่งอันประเสริฐ มีพระกำลังมากทรงประกอบด้วยพระมหากรุณา ทรงเป็นพระศาสดาโปรดประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่พวกข้าพระองค์เถิด.

๕. มะหาโมหะตะมัง หันตฺวา โย นาโถ สะระณังกะโร
เทวาเทวะมะนุสสานัง โลกานัญจะ หิตังกะโร.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**สรณังกร** ทรงเป็นที่พึ่ง ทรงกำจัดความมืดมนคืออวิชชาได้แล้ว ทรงกระทำประโยชน์เกื้อกูลแก่สัตว์โลกกล่าวคือเหล่าทวยเทพ อสูร และมนุษย์ทั้งหลาย.

๖. พฺยามัปปะภาภิรุจิโต นิโคฺรธะปะริมัณฑะโล
นิโคฺรธะปักกะพิมโพฏฺโฐ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**สรณังกร** พระองค์นั้นผู้ทรงรุ่งเรืองด้วยพระรัศมีแผ่ออกไปหนึ่งวาโดยรอบ ผู้ทรงมีพระวรกาย เป็นปริมณฑล (ความสูงของกายเท่ากับความยาวของวา) ดุจต้นนิโครธผู้ทรงมีพระโอษฐ์แดงเรื่อดุจผลตำลึงสุกที่ต้นนิโครธ (นิสสยะ ฉบับพม่าแปลว่า ดุจผลนิโครธสุก) โปรดประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๗. อะสีติระตะนุพเพโธ ทีปังกะโร มะหามุนิ
ปะภา นิทธาวะเต ตัสสะ ฐาเน ทฺวาทะสะ โยชะเน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**ทีปังกร** มีพระวรกายสูงแปดสิบศอก ทรงเป็นพระมหามุนี พระรัศมีของพระองค์แผ่ออกไปในที่สิบสองโยชน์

๘. วัสสะสะตะสะหัสสานิ ฐัตฺวา โลเก วินายะโก
โลกาโลกะกะโร สัตถา สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงพระชนม์อยู่ในโลกหนึ่งแสนปี ทรงนำเวไนยสัตว์สู่พระนิพพาน ทรงเป็นพระศาสดา ผู้ประทานแสงสว่างแก่โลกโปรดประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด.

(ในสารกัป ๑ พระองค์)

๙. อัฏฐาสีติหัตถุพเพโธ โกณฑัญโญ นามะ นายะโก
สัพพะธัมเมหิ อะสะโม สัพพะปาระมิตาคะโม.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**โกณฑัญญะ** มีพระวรกายสูงแปดสิบแปดศอก ทรงเป็นผู้นำ ทรงเป็นผู้ไม่มีบุคคลเสมอด้วยธรรมทั้งปวง ทรงถึงความเป็นผู้มีบารมีทั้งปวง.

๑๐. วัสสะสะตะสะหัสสานิ อายุ ตัสสะ มะเหสิโน
โมเจตุ โส สัพพะภะยา สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ทรงเป็นพระผู้แสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่มีพระชนมายุหนึ่งแสนปี ขอพระองค์โปรดเปลื้องพวกข้าพระองค์ ให้พ้นจากภัยทั้งปวงโปรดประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด.

(ในสารมัณฑกัป ๔ พระองค์)

๑๑. อัฏฐาสีติระตะนานิ อัจจุคคะโต ชุตินธะโร
มังคะโล นามะ สัมพุทโธ นะวุติสะหัสสายุโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**มังคละ** มีพระวรกายสูงแปดสิบแปดศอก ทรงไว้ซึ่งพระรัศมี ทรงมีพระชนมายุเก้าหมื่นปี.

๑๒. ฉัพพัณณะรังสิโย ทะสะ - สะหัสสะโลกะธาตุโย
ผะรันตา ตัสสะ ฉาเทนติ เอสะ โสตถิง กะโรตุ โน.

พระฉัพพรรณรังสีของพระองค์ แผ่ปกคลุมโลกธาตุหนึ่งหมื่น ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพระองค์เถิด.

๑๓. นะวุติระตะนุพเพโธ สุมะโน นามะ นายะโก
กัญจะนาจะละสังกาโส นะวุติสะหัสสายุโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**สุมนะ** มีพระวรกายสูงเก้าสิบศอก ทรงเป็นผู้นำ ทรงเป็นผู้เปรียบประดุจสุวรรณคีรี ทรงมีพระชนมายุเก้าหมื่นปี.

๑๔. อุเปโต พุทธะคุเณหิ สัพพะสัตตะหิเตสะโก
กะโรตุ โน มะหาสันติง อาโรคฺยัญจะ สุขัง สะทา.

ทรงประกอบด้วยพระพุทธคุณทั้งหลาย ทรงแสวงหาความเกื้อกูลแก่เหล่าสัตว์โลกทั้งปวง โปรดประทานความสงบร่มเย็น ความไม่มีโรค และความสุข แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๕. อะสีติระตะนุพเพโธ สัฏฐีสะหัสสะอายุโก
เรวะโต นามะ สัมพุทโธ สัพพะโลกุตตะโร มุนิ.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**เรวัต** มีพระวรกายสูงแปดสิบศอก ทรงมีพระชนมายุหกหมื่นปี ทรงประเสริฐกว่าสัตว์โลกทั้งปวงทรงรู้แจ้งโลกทั้งปวง.

๑๖. ตัสสะ สะรีเร นิพพัตตา ปะภามาลา อะนุตตะรา
ผะรันตา โยชะเน นิจจัง สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แสงแห่งพระรัศมีอันไม่มีที่เปรียบ อันเกิดแต่พระวรกายของพระองค์ แผ่ไปตลอดแนวหนึ่งโยชน์เป็นนิจ โปรดประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๗. โสภิโต นามะ สัมพุทโธ นะวุติสะหัสสายุโก
สังสาระสาคะเร สัตเต พะหู โมเจติ ทุกขะโต.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**โสภิต** ทรงมีพระชนมายุเก้าหมื่นปี ทรงเปลื้องสัตว์โลกเป็นจำนวนมากจากทุกข์ในห้วงมหาสมุทรคือสังสารวัฏ.

๑๘. อัฏฐะปัญญาสะระตะนัง อัจจุคคะโต มะหามุนิ
โอภาเสติ ทิสา สัพพา สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงมีพระวรกายสูงห้าสิบแปดศอก ทรงเป็นพระมหามุนีผู้ประเสริฐ ทรงยังทิศทั้งปวงให้สว่างไสว โปรดประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด.

(ในวรกัป ๓ พระองค์)

๑๙. อะโนมะทัสสี สัมพุทโธ เตชัสสี ทุระติกกะโม
อัฏฐะปัญญาสะระตะโน โอภาเสนโต สะเทวะเก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**อโนมทัสสี** ผู้อันศัตรูไม่สามารถกล้ำกรายได้ ทรงมีพระวรกายสูงห้าสิบแปดศอก ทรงกระทำมนุษย์โลกพร้อมทั้งเทวโลกให้สว่างไสวอยู่.

๒๐. นิพพานะปาปะโก โลเก วัสสะสะตะสะหัสสายุโก
กะโรตุ โน มะหาสันติง สุขิตา จะ มะยัง สะทา.

พระองค์ทรงยังสัตว์โลกให้ถึงพระนิพพาน ทรงมีพระชนมายุหนึ่งแสนปี โปรดประทานความสงบร่มเย็นแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด อนึ่งขอให้พวกข้าพระองค์จงเป็นผู้มีความสุข ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๒๑. ปะทุโม นามะ สัมพุทโธ โลกะเชฏฐัง นะราสะโภ
อัฏฐะปัญญาสะระตะโน อาทิจโจวะ วิโรจะติ.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**ปทุม** ทรงเป็นผู้ประเสริฐกว่าเหล่าสัตว์โลกทั้งปวง ทรงมีพระวรกายสูงห้าสิบแปดศอก ทรงรุ่งโรจน์ประดุจพระอาทิตย์.

๒๒. วัสสะสะตะสะหัสสานิ อายุ ตัสสะ มะเหสิโน
โสปิ พุทโธ การุณิโก สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ผู้แสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่ ทรงมีพระชนมายุหนึ่งแสนปี แม้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น ทรงมีพระมหากรุณาขอทรงโปรดประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อ

๒๓. อัฏฐาสีติระตะนุพเพโธ นาระโท สัพพะกามะโท
นิรันตะรัง ทิวารัตติง โยชะนัง ผะระเต ปะภา.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**นารทะ** ทรงมีพระวรกายสูงแปดสิบแปดศอก ทรงประทานสิ่งที่น่าชอบใจทั้งปวง พระรัศมีของพระองค์แผ่ไปสู่ที่หนึ่งโยชน์ตลอดวันและคืนเป็นนิจ.

๒๔. นะวุติวัสสะสะหัสสานิ ฐัตฺวา โลเก วินายะโก
โมเจติ ทุกขะโต สัตเต โสปิ โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงแนะนำสั่งสอนสัตว์โลกให้หลุดพ้นจากวัฏฏทุกข์ ทรงมีพระชนมายุเก้าหมื่นปี โปรดประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพระองค์เถิด.

(ในสารกัป ๑ พระองค์)

๒๕. อัฏฐะปัญญาสะระตะโน ปะทุมุตตะโร มะหามุนิ
ตัสสะ ปากะติกา รังสี ผะรันติ ทฺวาทะสะ โยชะเน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**ปทุมุตตระ** ทรงมีพระวรกายสูงห้าสิบแปดศอก พระรัศมีอันมีอยู่โดยธรรมชาติของพระองค์ แผ่ไปถึงสิบสองโยชน์.

๒๖. วัสสะสะตะสะหัสสานิ ฐัตฺวา โลเกมะตันทะโท
โมเจติ พันธะนา สัตเต โสปิ ปาเลตุ โน สะทา.

พระองค์ทรงประทานอมฤตธรรม คือพระนิพพาน ทรงดำรงพระชนม์อยู่ในโลกตลอดหนึ่งแสนปี ทรงเปลื้องหมู่สัตว์โลกให้พ้นจากกิเลสเครื่องผูกมัด ขอพระองค์โปรดคุ้มครองพวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด.

(ในมัณฑกัป ๒ พระองค์)

๒๗. อัฏฐาสีติระตะนานิ อัจจุคคะโต มะหามุนิ
สุเมโธ นามะ สัมพุทโธ นะวุติสะหัสสายุโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**สุเมธะ** ทรงมีพระวรกายสูงแปดสิบแปดศอก ทรงเป็นพระมหามุนีผู้ประเสริฐทรงมีพระชนมายุเก้าหมื่นปี.

๒๘. ตัสสะ ปากะติกา รังสี ผะรันติ โยชะนัง สะทา
ปาเลตุ โน สะทา พุทโธ ภะเยหิ วิวิเธหิ จะ.

พระรัศมีอันมีอยู่โดยปกติของพระองค์แผ่ไปตลอดหนึ่งโยชน์ในกาลทุกเมื่อ ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า**สุเมธะ**นั้น โปรดคุ้มครองพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากภัยต่างๆ.

๒๙. **ปัญญาสะระตะนุพเพโธ สุชาโต นามะ นายะโก**
เหมะวัณโณ มะหาวีโร มะหาตะมะวิโนทะโน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**สุชาตะ** ทรงมีพระวรกายสูงห้าสิบศอก ทรงเป็นผู้นำ ทรงมีพระฉวีประดุจทอง ทรงเป็นผู้แกล้วกล้ายิ่ง ทรงบรรเทาความมืด คือโมหะ.

๓๐. **นะวุติวัสสะสะหัสสานิ อายุ ตัสสะ มะเหสิโน**
โสปิ พุทโธ การุณิโก สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า**สุชาตะ** ผู้ทรงมีพระชนมายุเก้าหมื่นปี ทรงมีพระมหากรุณา โปรดประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพระองค์ในกาลทุกเมื่อเถิด.

(ในวรกัป ๓ พระองค์)

๓๑. **อะสีติระตะนุพเพโธ ปิยะทัสสี มะหามุนิ**
นะวุติวัสสะสะหัสสานิ ฐัตวา โลกัคคะนายะโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**ปิยะทัสสี** ทรงมีพระวรกายสูงแปดสิบศอก ทรงเป็นมุนีผู้ประเสริฐ ทรงเป็นผู้นำสัตว์โลกสู่พระนิพพาน ทรงดำรงพระชนม์อยู่ตลอดเก้าหมื่นปี.

๓๒. **โสปิ สัพพะคุณูเปโต สัพพะโลกะสุขัปปะโท**
สัพพะโทสัง วินาเสนโต สัพพัง โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า**ปิยะทัสสี** ผู้ทรงประกอบด้วยคุณทั้งปวง ทรงให้ความสุขแก่โลกทั้งปวง ทรงกำจัดโทษทั้งปวง โปรดประทานความสวัสดีทั้งปวงแก่พวกข้าพระองค์เถิด.

๓๓. **อะสีติระตะนุพเพโธ อัตถะทัสสี นะราสะโภ**
วัสสะสะตะสะหัสสานิ โลเก อัฏฐาสิ นายะโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**อัตถทัสสี** ทรงมีพระวรกายสูงแปดสิบศอก ทรงเป็นนระผู้ประเสริฐ ทรงเป็นผู้นำ ทรงดำรงพระชนม์อยู่ในโลกตลอดหนึ่งแสนปี.

๓๔. ตัสสะ ปากะติกา รังสี ผะรันติ โยชะนัง สะทา
นิรันตะรัง ทิวารัตติง นาโถ โสตถิง กะโรตุ โน.

พระรัศมีอันมีอยู่โดยปกติของพระองค์แผ่ไปได้หนึ่งโยชน์ ตลอดกลางวันและกลางคืนในกาลทุกเมื่อเป็นนิจ พระองค์ผู้เป็นที่พึ่งโปรดประทานความสวัสดี แก่พวกข้าพระองค์เถิด.

๓๕. ธัมมะทัสสี จะ สัมพุทโธ อะสีติหัตถะมุคคะโต
อะติโรจะติ เตเชนะ สะเทวาสุระมานุเส.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**ธัมมทัสสี** ทรงมีพระวรกายสูงแปดสิบศอก ทรงรุ่งโรจน์ด้วยพระเดชานุภาพยิ่งกว่าโลก ซึ่งประกอบด้วยเหล่าทวยเทพ อสูร และมนุษย์ทั้งหลาย.

๓๖. วัสสะสะตะสะหัสสานิ ฐัตฺวา โลเก มะหายะโส
สัพพะสัตเต ปะโมเจติ ภะยา รักขะตุ โน สะทา.

พระองค์ผู้ทรงมีชื่อเสียงและบริวารอันยิ่งใหญ่ ดำรงพระชนม์อยู่ในโลกตลอดหนึ่งแสนปี ทรงเปลื้องสัตว์ทั้งปวงจากภัยโปรดคุ้มครองพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากภัย ในกาลทั้งปวงเถิด.

(ในสารกัป ๑ พระองค์)

๓๗. สิทธัตโถ นามะ สัมพุทโธ สัฏฐิระตะนะมุคคะโต
ติภะเว โสตถิชะนะโก สะตัสสะหัสสะอายุโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**สิทธัตถะ** ทรงมีพระวรกายสูงหกสิบศอก ทรงยังความสวัสดีให้เกิดขึ้นในภพทั้งสาม ทรงมีพระชนมายุหนึ่งแสนปี.

๓๘. สังสาระสาคะรา โลเก สันตาเรตฺวา สะเทวะเก
นิพพาเปสิ จะ โส สัตถา สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระศาสดาพระนามว่า**สิทธัตถะ**นั้น ผู้ทรงยังหมู่มนุษย์พร้อมทั้งเหล่าทวยเทพ ให้ข้ามพ้นจากห้วงมหาสมุทรคือสังสารวัฏ และให้ถึงพระนิพพาน โปรดประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด.

(ในมัณฑกัป ๒ พระองค์)

๓๙. สัฏฐิระตะนะมุพเพโธ ติสโส โลกัคคะนายะโก
อะนูปะโม อะสะทิโส อะตุโล อุตตะโม ชิโน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**ติสสะ** ทรงมีพระวรกายสูงหกสิบศอก ทรงเป็นบุคคลผู้นำชั้นเลิศของโลก ไม่มีบุคคลเทียบเท่า ไม่มีบุคคลเสมอเหมือน ไม่มีบุคคลเปรียบปาน ทรงเป็นผู้สูงสุด ทรงเป็นผู้ชนะมารทั้งปวง.

๔๐. วัสสะสะตะสะหัสสานิ อายุ ตัสสะ มะเหสิโน
อาโรคฺยัญจะ มะหาสุขัง โหตุ โน ตัสสะ เตชะสา.

ด้วยพระเดชานุภาพของพระพุทธเจ้าพระนามว่า**ติสสะ**พระองค์นั้นผู้ทรงมีพระชนมายุหนึ่งแสนปี ขอความไม่มีโรคและความสุขอันประเสริฐจงมีแก่พวกข้าพระองค์เถิด.

๔๑. อัฏฐะปัญญาสะระตะโน ผุสโส โลกัคคะนายะโก
ชะนัมพุชัง วิโพเธนโต นิพพาเปนโต สะเทวะเก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**ผุสสะ** ทรงมีพระวรกายสูงห้าสิบแปดศอก ทรงเป็นบุคคลผู้นำชั้นเลิศของโลก ทรงยังดอกบัวคือหมู่ชนให้เบิกบาน ทรงยังหมู่มนุษย์พร้อมทั้งเหล่าทวยเทพให้ถึงพระนิพพาน.

๔๒. นะวุติวัสสะสะหัสสานิ ฐัตฺวา โลเก มะหายะโส
อุทธะรันโต พะหู สัตเต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงมีชื่อเสียงและบริวารอันยิ่งใหญ่ ทรงดำรงพระชนม์อยู่ในโลกตลอดเก้าหมื่นปี ผู้ทรงนำสัตว์โลกจำนวนมากออกจากสังสารวัฏ โปรดประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด.

ทรงแสดงปฐมเทศนาโปรดปัญจวัคคีย์ทั้ง ๕

(ในสารกัป ๑ พระองค์)

๔๓. อะสีติระตะนุพเพโธ วิปัสสี โลกะนายะโก
ปะภา นิทธาวะเต ตัสสะ สะมันตา สัตตะ โยชะเน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**วิปัสสี** ทรงมีพระวรกายสูงแปดสิบศอก ทรงเป็นผู้นำของสัตว์โลก พระรัศมีของพระองค์แผ่ไปตลอดเจ็ดโยชน์โดยรอบ.

๔๔. โสปิ เทวะมะนุสสานัง พันธะนา ปะริโมจะยิ
อะสีติสะหัสสายุโก นาโถ โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า**วิปัสสี** ผู้ทรงมีพระชนมายุแปดหมื่นปี ทรงเป็นที่พึ่ง ทรงเปลื้อง เทวดา และมนุษย์ทั้งหลาย จากเครื่องผูกคือกิเลส โปรดประทานความสวัสดี แก่พวกข้าพระองค์เถิด.

(ในมัณฑกัป ๒ พระองค์)

๔๕. สัตตะตีหัตถะมุพเพโธ สิขี นาเมสะ นายะโก
ปะภา นิทธาวะเต ตัสสะ สะมันตา โยชะนัตตะเย.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์ใด ทรงมีพระวรกายสูงเจ็ดสิบศอก พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้นพระนามว่า**สิขี** ทรงเป็นผู้นำ พระรัศมีของพระองค์แผ่ไปตลอดสามโยชน์โดยรอบ

๔๖. โสปิ อะตุลโย สัมพุทโธ สัตตะตีสะหัสสายุโก
กะโรตุ โน มะหาสันติง สุขิตา จะ มะยัง สะทา.

ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า**สิขี** ผู้ทรงไม่มีผู้เปรียบ ทรงมีพระชนมายุเจ็ดหมื่นปี โปรดประทานความสงบอันประเสริฐแก่พวกข้าพระองค์ อนึ่ง ขอพวกข้าพระองค์จงเป็นผู้ถึงความสุข ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๔๗. เวสสะภู นามะ สัมพุทโธ เหมะรูปะสะมูปะโม
สัฏฐีระตะนะมุพเพโธ สัฏฐี จะ สะหัสสายุโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**เวสสภู** ผู้มีพระฉวีประดุจทอง ทรงมีพระวรกายสูงหกสิบศอก ทรงมีพระชนมายุหกหมื่นปี.

๔๘. พฺรัหฺมะเทวะมะนุสเสหิ นาคาสุระทิเชหิ วา
ปูชิโตปิ สะทา นาโถ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า**เวสสภู** ผู้อันหมู่พรหม เทวดา มนุษย์ นาค อสูร และครุฑ พากันบูชาแล้ว ทรงเป็นที่พึ่ง โปรดประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด.

ในภัททกัปนี้ ๕ พระองค์
(ผ่านไปแล้ว ๓ พระองค์)

๔๙. ตาหีสะระตะนุพเพโธ กะกุสันโธ มะหามุนิ
ตัสสะ กายา นิจฉะรันติ ปะภา ทฺวาทะสะโยชะเน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**กกุสันธะ** ทรงมีพระวรกายสูงสี่สิบศอก ทรงเป็นมุนีผู้ประเสริฐ พระรัศมีจากพระวรกายของพระองค์แผ่ซ่านไปสิบสองโยชน์.

๕๐. จัตตาหีสะสะหัสสานิ ตัสสะ อายุ อะนุตตะโร
กะโรตุ โส สะทา นาโถ อายุ สุขัง พะลัญจะ โน.

ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า**กกุสันธะ** ผู้ทรงมีพระชนมายุสี่หมื่นปี ทรงเป็นผู้ไม่มีใครเปรียบ ทรงเป็นที่พึ่ง โปรดประทานอายุ ความสุขและกำลังให้แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๕๑. โกนาคะมะนะสัมพุทโธ ติงสะหัตถะสะมุคคะโต
ติงสะวัสสะสะหัสสานิ อายุ ตัสสะ มะเหสิโน.

พระโกนาคมนะสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ทรงมีพระวรกายสูงสามสิบศอก ผู้แสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่ ทรงมีพระชนมายุสามหมื่นปี.

๕๒. ธัมมามะเตนะ ตัปเปตา เทวะสังฆัง สุราละเย
มะหีตะเล จะ ชะนะตัง สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ทรงยังหมู่ทวยเทพบนสวรรค์ และหมู่มนุษย์บนพื้นโลก ให้อิ่มเอิบด้วยอมตธรรมคือพระนิพพาน โปรดประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพระองค์ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๕๓. กัสสะโป นามะ สัมพุทโธ ธัมมะราชา ปะภังกะโร
วีสะตีหัตถะมุพเพโธ วีสะสะหัสสะอายุโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**กัสสปะ** ทรงเป็นพระธรรมราชา ทรงมีพระรัศมี ทรงมีพระวรกายสูงยี่สิบศอก ทรงมีพระชนมายุสองหมื่นปี.

๕๔. อะนูปะโมสะมะสะโม เทวะสัตถา อะนุตตะโร
กะโรตุ โน มะหาสันติง อาโรคฺยัญจะ ชะยัง สะทา.

พระองค์ไม่มีผู้เปรียบปานเสมอเหมือน ทรงเป็นศาสดาของเหล่าทวยเทพ ทรงเป็นผู้ยอดเยี่ยม โปรดประทานความสงบอันประเสริฐ ความไม่มีโรค และชัยชนะแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด.

(พระพุทธเจ้าในปัจจุบัน ๑ พระองค์)

๕๕. อัฏฐาระสะหัตถุพเพโธ โคตะโม สักฺยะวัฑฒะโน
สัพพัญญู สัพพะติละโก สัพพะโลกะสุขัปปะโท.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**โคตม** ทรงมีพระวรกายสูงสิบแปดศอก ทรงเป็นผู้เชิดชูศากยวงศ์ ทรงตรัสรู้ธรรมทั้งปวง ทรงเป็นผู้โดดเด่นกว่าชนทั้งปวง ทรงประทานความสุขให้แก่สัตว์โลก.

๕๖. สัมพุทโธ สัพพะธัมมานัง ภะเคหิ ภาคฺยะวายุโต
วิชชาจะระณะสัมปันโน โสตถฺยาโรคฺยัง ทะทาตุ โน

ขอพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**โคตม** ผู้ตรัสรู้ธรรมทั้งปวง ทรงประกอบด้วยบุญ ทรงมีพระบารมีอันสูงสุด ทรงเพียบพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ โปรดประทานความสวัสดีและความไม่มีโรค แก่พวกข้าพระองค์เถิด

๕๗. อัพภะตีตา จะ สัมพุทธา อะเนกะสะตะโกฏิโย
สัพพะโลกะมะภิญญายะ สัพพะสัตตานุกัมปิโน.

อนึ่ง พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย หลายร้อยโกฏิ ซึ่งเสด็จล่วงลับไปแล้ว ทรงประจักษ์โลกทั้งปวงด้วยพระญาณแล้ว จึงทรงอนุเคราะห์เหล่าสรรพสัตว์.

๕๘. สัพพะเวระภะยาตีตา สัพพะโลกะสุขัปปะทา
สัพพะโทสัง วินาเสนตา สัพพะโสตถิง กะโรนตุ โน.

ทรงล่วงพ้นเวรและภัยทั้งปวง ทรงประทานความสุขแก่สรรพสัตว์ ทรงกำจัดโทษทั้งปวง ขอทรงประทานความสวัสดี แก่พวกข้าพระองค์เถิด.

(พระพุทธเจ้าในอนาคต ๑ พระองค์)

๕๙. อะนาคะเต จะ สัมพุทโธ เมตเตยโย เทวะปูชิโต
มะหิทธิโก มะหาเทโว มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ก็ในอนาคต พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า**เมตเตยยะ** ทรงเป็นผู้ที่หมู่ทวยเทพบูชาแล้ว ทรงมีฤทธิ์มาก ทรงเป็นผู้ประเสริฐกว่าเทวดาทั้งปวง โปรดประทานความสงบอันประเสริฐแก่พวกข้าพระองค์เถิด.

(พระปัจเจกพุทธเจ้า)

๖๐. สัพเพ ปัจเจกะสัมพุทธา นิโรธะฌานะโกวิทา
นิราละยา นิราสังกา อัปปะเมยยา มะเหสะโย.

พระปัจเจกสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งปวง ทรงปรีชาญาณในนิโรธสมาบัติและฌานสมาบัติ ทรงปราศจากความกำหนัดยินดี หมดความรังเกียจ ทรงคุณอันหาประมาณมิได้ ทรงแสวงหาคุณอันประเสริฐ.

๖๑. ทูเรปิ วิเนยเย ทิสฺวา สัมปัตตา ตังขะเณนะ เต
สันทิฏฐิกะผะเล กัตฺวา สะทา สันติง กะโรนตุ โน.

พระปัจเจกสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านี้ เห็นหมู่เวไนยสัตว์แม้ในที่ไกล ก็เสด็จไปทรงช่วยเหลือสัตว์เหล่านั้นให้ได้รับประโยชน์โดยพลัน โปรดประทานความสงบแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด.

(นวโลกุตตรธรรม ๙ และปริยัติธรรม ๑)

๖๒. สฺวากขาตะตาทิสัมปันโน ธัมโม สะปะริยัตติโก
สังสาระสาคะรา โลเก ตาเรติ ชินะโคจะโร.

พระธรรม พร้อมทั้งปริยัติที่สมบูรณ์ด้วยคุณ มีความเป็นธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ดีแล้วเป็นต้น เป็นอารมณ์ของพระพุทธเจ้า เป็นเหตุยังสัตว์โลกให้ข้ามพ้นสาครคือสังสารวัฏ.

๖๓. กิเลสะชาละวิทธังสี วิสุทโธ พุทธะเสวิโต
นิพพานะคะมะโน สันโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระธรรมอันบริสุทธิ์ยิ่ง อันมีปกติทำลายข่ายคือกิเลส เป็นธรรมที่พระพุทธองค์ทรงเจริญแล้ว เป็นธรรมอันประเสริฐอันยังสัตว์ให้ถึงพระนิพพาน โปรดประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด.

(พระสังฆรัตตะ)

๖๔. สีลาทิคุณะสัมปันโน สังโฆ มัคคะผะเล ฐิโต
ชิตินทฺริโย ชิตะปาโป ทักขิเณยโย อะนุตตะโร.

พระสงฆ์ผู้สมบูรณ์ด้วยคุณ มีศีลเป็นต้น ดำรงอยู่ในมรรคและผล ชนะอินทรีย์แล้ว ชนะบาปแล้ว เป็นทักขิเณยยบุคคลผู้ยอดเยี่ยม.

๖๕. อะนาสะโว ปะริสุทโธ นิราสาโส ภะวาภะเว
นิพพานะโคจะโร สันโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอริยสงฆ์ผู้ไม่มีอาสวะ ผู้บริสุทธิ์ ผู้หมดความปรารถนาในภพน้อยภพใหญ่ ผู้มีจิตจดจ่อในพระนิพพาน เป็นสัตบุรุษ ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

(พระเถระชั้นผู้ใหญ่ ๑๐๘ พระองค์)

๖๖. อัญญาตะโกณฑัญญัตเถโร รัตตัญญูนัง อัคโค อะหุ
ธัมมะจักกาภิสะมะโย สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอัญญาโกณฑัญญะเถระ เป็นผู้เลิศกว่าเหล่าภิกษุ ผู้รู้ราตรี ผู้บรรลุเป็นพระโสดาบันด้วยพระธัมมจักกัปปวัตตนสูตร ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๖๗. วัปปัตเถโร มะหาปัญโญ มะหาตะมะวิโนทะโน
มะหาสันติกะโร โลเก มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระวัปปะเถระ ผู้มีปัญญามาก ผู้กำจัดความมืดคือโมหะ ผู้กระทำความสงบอันประเสริฐในโลก ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐแก่พวกข้าพเจ้าเถิด.

๖๘. ภัททิโย ภัททะสีโล จะ ทักขิเณยโย อะนุตตะโร
โลกัตถะจะริโต เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระภัททิยเถระ ผู้มีศีลงาม ผู้เป็นทักขิเณยยบุคคล ผู้ยอดเยี่ยม ผู้บำเพ็ญประโยชน์แก่โลก ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๖๙. มะหานาโม มะหาปัญโญ มะหาธัมมะวิทู สุโต
มะหาขีณาสะโว เถโร มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระมหานามะเถระ ผู้มีปัญญามาก ผู้ตรัสรู้ธรรมอันประเสริฐ ผู้มีชื่อเสียง เป็นพระขีณาสพผู้ประเสริฐ ขอจงประทานสงบอันยิ่งใหญ่แก่พวกข้าพเจ้าเถิด.

๗๐. อัสสะชิตเถโร มะหาปัญโญ ชิตะมาโร ชิตินทฺริโย
ชิตะปัจจัตถิโก โลเก สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอัสสชิเถระ ผู้มีปัญญามาก ผู้ชนะมารผู้ชนะอินทรีย์ ผู้ชนะศัตรูในโลก ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๗๑. อะนุปุพพิกะถัง สุตฺวา ยะโส เอกัคคะมานะโส
อัคคะธัมมะมะนุปปัตโต โสตถฺยาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

พระยสเถระ ผู้ฟังอนุปุพพิกถาแล้ว มีจิตตั้งมั่นบรรลุพระอรหัตผลอันเป็นธรรมอันเลิศ ขอจงประทานความสวัสดี และความไม่มีโรคแก่พวกข้าพเจ้าเถิด.

๗๒. จัตฺวาธิกา จะ ปัญญาสะ เถรา คิหิสะหายะกา
ปัตฺวานะ ปะระมัง สันติง สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

และพระเถระผู้เป็นพระอรหันต์ ๕๔ รูป ผู้เคยเป็นพระสหายของพระยส เมื่อครั้งยังเป็นผู้ครองเรือน บรรลุแล้วซึ่งพระนิพพานอันประเสริฐ ขอจงประทานความไม่มีโรคแก่พวกข้าพเจ้าเถิด.

๗๓. เย ติงสะ ภัททะวัคคิยา รูเปนาตุละวัณณิโน
ขีณาสะวา วะสีภูตา เต กะโรนตุ อะนามะยัง.

พระภัททวัคคีย์ ผู้เป็นเถระสามสิบองค์ ผู้มีรูปทรงและผิวพรรณอันหาใครเปรียบปานมิได้ สิ้นอาสวะแล้วเป็นผู้ชนะตน (มีความชำนาญในการเข้าฌาน) ขอจงประทานความไม่มีโรคแก่พวกข้าพเจ้าเถิด.

๗๔. อุรุเวละกัสสะโปปิ มะหาปะริสานะมุตตะโม
ฐะปิโต อัคคะฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้พระอุรุเวลกัสสปะผู้เป็นเลิศ ในตำแหน่งแห่งภิกษุผู้มีบริษัทมาก ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๗๕. โย นะทีกัสสะปัตเถโร ปุญญักเขตโต อะนุตตะโร
สะสังโฆ สีละสัมปันโน สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้พระเถระนามว่า**นทีกัสสปะ** ผู้เป็นเนื้อนาบุญอันประเสริฐ ผู้มีภิกษุเป็นศิษย์ ๓๐๐ เป็นบริวารผู้สมบูรณ์ด้วยศีล ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๗๖. ธัมมะปัชโชตะลิโต สันโต โย เถโร คะยากัสสะโป
สังยุตโต ภะวะนิสฺเนเห สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่าคะยากัสสปะ ผู้รุ่งเรืองด้วยธรรม ผู้สงบ ผู้เข้าถึงพระนิพพาน อันเป็นที่ปราศจากภวตัณหา ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๗๗. โลกะนาถัง ฐะเปตฺวานะ ปัญญะวันตานะ ปาณินัง
ปัญญายะ สาริปุตตัสสะ กะลัง นาคฆะติ โสพะสิง.

ในบรรดาสรรพสัตว์ผู้มีปัญญาทั้งหลาย เว้นพระพุทธเจ้าผู้เป็นที่พึ่งของโลกแล้ว สัตว์ใดๆ ย่อมไม่ถึงเสี้ยวที่สิบหกแห่งปัญญาของพระสารีบุตร.

๗๘. สาริปุตโต มะหาปัญโญ ปะฐะโม อัคคะสาวะโก
ธัมมะเสนาปะตี เสฏฐิโฐ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระสารีบุตรผู้มีปัญญามาก ผู้เป็นอัครสาวกองค์ที่หนึ่ง ผู้เป็นธรรมเสนาบดี ผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้เลิศทางปัญญา ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๗๙. ปาทังคุลิกะมัตเตนะ เวชะยันตะปะกัมปะโน
ปะฐะวิง มะหะติง สัพพัง สะมัตโถ ปะริวัตติตุง.

พระมหาเถระใด ผู้สามารถยังเวชยันต์ปราสาท (ปราสาทของพระอินทร์) ให้หวั่นไหว แม้ด้วยเพียงหัวแม่เท้าเท่านั้น ผู้สามารถพลิกแผ่นดินใหญ่ทั้งหมดได้.

๘๐. โมคคัลลาโน มะหาเถโร ทุติโย อัคคะสาวะโก
อิทธิมันตานัง โส อัคโค สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้พระมหาเถระนั้นนามว่า**โมคคัลลานะ** ผู้เป็นพระอัครสาวกองค์ที่สอง เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีฤทธิ์ทั้งหลาย ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๘๑. มะหากัสสะปัตเถโรปิ อุตตัตตะกะนะกันนิโภ
ธุตะคุณัคคะนิกขิตโต ตะติโย สัตถุสาวะโก.

พระมหาเถระนามว่า**กัสสปะ** ผู้มีผิวพรรณอันงดงามดุจเนื้อทองคำบริสุทธิ์ ผู้ได้รับยกย่องให้เป็นผู้เลิศในทางธุดงค์คุณเป็นพระอัครสาวกองค์ที่สามของพระศาสดา.

๘๒. **อะรัญญะวาสาภิระโต ปังสุกูละธะโร มุนิ**
สุคะตัสสาสะนะธะโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

เป็นผู้ยินดียิ่งในการอยู่ป่า ผู้ทรงผ้าบังสุกุล เป็นมุนีผู้รู้โลกทั้งภายในและภายนอก ผู้ทรงไว้ซึ่งคำสอนของพระสุคต ขอจงประทานความสวัสดี แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๘๓. **อาปัตติอะนาปัตติยา สะเตกิจฉายะ โกวิโท**
วินะเย อัคคะนิกขิตโต อุปาลิ สัตถุวัณณิโต.

พระอุบาลีเถระ ผู้ฉลาดในอาบัติและมิใช่อาบัติ และในอาบัติที่เยียวยาได้และเยียวยาไม่ได้ ผู้อันพระศาสดาทรงแต่งตั้งให้เป็นผู้เลิศในทางทรงพระวินัย.

๘๔. **วินะเย ปาระมิปปัตโต วินะยัคโคจะโร มุนิ**
กะโรตุ โน มะหาสันติง โสตถิยาโรคยัง ทะทาตุ โน.

อันพระศาสนาทรงยกย่อง ให้เป็นผู้ถึงซึ่งความเป็นผู้เลิศในทางทรงจำพระวินัย ผู้สำรวมกาย วาจา และใจ ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐแก่พวกข้าพเจ้า และขอให้ความสวัสดี ความไม่มีโรค จงมีแก่พวกข้าพเจ้าเถิด.

๘๕. **อะนุรุทธะมะหาเถโร ทิพพะจักขูนะมุตตะโม**
ญาติเสฏฐัสสะ ภะคะวะโต โสตถิยาโรคยัง ทะทาตุ โน.

พระอนุรุทธมหาเถระ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีตาทิพย์ เป็นพระประยูรญาติผู้ประเสริฐของพระผู้มีพระภาค ขอจงประทานความสวัสดีและความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้าเถิด.

๘๖. **อุจจากุลิกานัง อัคโค ภัททิโย สุสะมาหิโต**
กาฬิโคธายะ ปุตโต จะ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระภัททิยเถระ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีตระกูลสูง เป็นผู้มีจิตอันตั้งมั่น เป็นบุตรของนางกาฬิโคธา ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๘๗. อานันโท พุทธุปัฏฐาโก สังคีติสาธุสัมมะโต
พะหุสสุโต ธัมมะธะโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอานนท์เถระ (ผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นบัณฑิต) ผู้ยังการทำสังคายนาให้สำเร็จ ผู้เป็นพหูสูต ผู้ทรงธรรม ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๘๘. กิมพิโล สิริสัมปันโน มะหาสุขะสะมัปปิโต
มะหาขีณาสะโว ชาโต มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระกิมพิละเถระ ผู้สมบูรณ์ด้วยสิริ เพรียบพร้อมด้วยบรมสุข เป็นพระขีณาสพผู้ประเสริฐ ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๘๙. คะรุวาสัง วะสิตฺวานะ ปะสันโน พุทธะสาสะเน
ภะคุ จาระหะตัง ปัตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระภคุเถระ ผู้เลื่อมใสและอยู่ด้วยความเคารพในคำสอนของพระพุทธเจ้า ผู้บรรลุเป็นพระอรหันต์ ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๙๐. กุลัปปะสาทะชะนะโก กาฬุทายี มะหิทธิโก
เอตะทัคคัฏฐิโต เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระกาฬุทายีเถระ ผู้มีฤทธิ์มาก เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุ ผู้ทำให้คนเลื่อมใส ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๙๑. เสฏฐิโฐ ธัมมะกะถิกานัง ติณณัง เวทานะ ปาระคู
ปุณโณ มันตานิยา ปุตโต เถโร โสตถิง กะโรตุ โน.

พระปุณณะเถระ ผู้เป็นบุตรของนางมันตานี เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุ ผู้เป็นธรรมกถึก ผู้จบไตรเภท ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า เถิด.

๙๒. ภาระทฺวาโช มะหาเถโร สีหะนาทานะมุตตะโม
ฐะปิโต อัคคะฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระ (ปิณโฑล) ภารทวาชมหาเถระ ผู้อันพระศาสดาทรงตั้งไว้ในตำแหน่งเป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุ ผู้บรรลือสีหนาท ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๙๓. สังขิตตะภาสิตะมัตถัง วิตถาเรนะ วิชานะโก
กัจจาโน ภะวะนิสฺเนโห เถโร โสตถิง กะโรตุ โน.

พระกัจจายนะเถระ ผู้สามารถอธิบายเนื้อความที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้โดยสังเขปให้พิศดาร ผู้ปราศจากความสิเนหาในภพ ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้าเถิด.

๙๔. ละกุณฏะภัททิโย เถโร มัญชุสสะรานะมุตตะโม
ฐะปิโต อัคคะฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระลกุณฏภัททิยะเถระ ผู้อันพระพุทธเจ้าทรงตั้งไว้ในตำแหน่งเป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุ ผู้มีเสียงไพเราะ ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๙๕. อะระณะวิหารีนัง อัคโค ทักขิเณยโย อะนุตตะโร
สุภูติ ภูตะทะมะโน เถโร โสตถิง กะโรตุ โน.

พระสุภูติเถระ เป็นผู้แสดงธรรมแก่สัตว์ตามพุทธดำรัส เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุ ผู้อยู่ด้วยธรรมอันปราศจากกิเลสและเลิศกว่าบรรดาภิกษุ ผู้ควรรับทักษิณาทาน ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้าเถิด.

๙๖. อะรัญญะวาสินัง อัคโค เรวะโต ขะทิระวะนิโย
วิเวกาภิระโต เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเรวตะ ผู้อาศัยอยู่ในป่าไม้สีเสียด ผู้ยินดีในความวิเวก เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุ ผู้มีปกติอยู่ในป่า ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๙๗. ฌายีนัง อุตตะโม เถโร กังขาเรวะตะนามะโก
สะมาธิฌานะกุสะโล สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า**กังขาเรวตะ** เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุ ผู้มีปกติยินดีในการเข้าฌาน เป็นผู้ฉลาดในสมาธิและฌาน ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๙๘. โสโณ จะ โกฬิวีโสปิ อารัทธะวีริยานะมุตตะโม
ปะหิตัตโต สะทา เถโร โสตถิง ผาสุง กะโรตุ โน.

แม้พระโสณโกฬิวิสเถระ เป็นผู้มีจิตดิ่งไปในนิพพาน เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ปรารภความเพียร ขอจงประทานความสวัสดีและความผาสุก แก่พวกข้าพเจ้าในกาลทุกเมื่อเถิด.

๙๙. กัลยาณะวากกะระณานัง โสโณ กุฏิกัณโณปิ จะ
อัคโคติ วัณณิโต เถโร โสตถิง ผาสุง กะโรตุ โน.

แม้พระโสณกุฏิกัณณเถระ ผู้อันพระศาสดาทรงสรรเสริญว่า เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุ ผู้กล่าววาจาไพเราะ ขอจงประทานความสวัสดี แก่พวกข้าพเจ้าในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๐๐. ลาภีนะมุตตะโม เถโร สีวะลิ อิติ วิสสุโต
โส ระโต ปัจจะยาทิมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า**พระสิวลี** ผู้มีความสันโดษในปัจจัยสี่ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีลาภ ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๐๑. สัทธาธิมุตตานัง อัคโค วักกะลิ อิติ นามะโก
ปาโมชชะพะหุโล เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า**พระวักกลิ** เป็นผู้มากด้วยความปราโมทย์ เป็นเลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีศรัทธา ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้าในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๐๒. ราหุโล พุทธะปุตโตปิ สิกขากามานะมุตตะโม
ทายาโท สัพพะธัมเมสุ มะหาสันติง กะโรตุ โน.

แม้พระเถระนามว่า**ราหุล** ผู้เป็นพุทธบุตรผู้เป็นทายาทในธรรมทั้งปวง เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มุ่งต่อการศึกษา ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด.

๑๐๓. สัทธายะ ปัพพะชิตฺวานะ รัฏฐะปาโล ปะรักกะมี
เอตะทัคเค ฐิโตเยวะ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า**รัฐบาล** ผู้มีความเพียรยิ่ง ผู้เป็นเลิศกว่าบรรดาภิกษุ ผู้บวชด้วยศรัทธา ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๐๔. กุณฑะธาโน มะหาเถโร สะลากัง ปะฐะมัง คะโต
ฐะปิโตเยวะ ฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระกุณฑธานมหาเถระ ผู้ถึงซึ่งความเป็นหนึ่งในการจับสลาก จึงดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ร่วมจับสลาก ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๐๕. ปะฏิภาณะวันตานัมปิ อัคโคติ พุทธะวัณณิโต
วังคีโส อะระหา เสฏโฐ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอรหันต์นามว่า**วังคีสเถระ**ผู้ประเสริฐ เป็นผู้ได้รับการยกย่องจากพระพุทธเจ้าว่า เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีปฏิภาณ ขอจงประทานความสวัสดี แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๐๖. สะมันตะปาสาทิกานัง อัคคัฏฐานัมหิ ฐะปิโต
อุปะเสโน วังคันตะปุตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอุปเสนวังคันตบุตรเถระ พระศาสดาทรงตั้งไว้ในตำแหน่งผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุ ผู้มีบริษัทอันน่าเลื่อมใส ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๐๗. ทัพโพ มัลละปุตโต เถโร เสนาสะนะปัญญาปะโก
ฐะปิโต อัคคะฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระทัพพมัลลบุตรเถระ พระศาสดาทรงตั้งไว้ในตำแหน่งผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุ ผู้จัดแจงเสนาสนะ ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้าในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๐๘. ปิลินทะวัจฉะสะมะโณ เทวะตานัง ปิโย อะหุ
ฐะปิโต อัคคะฐานัมหิ โสตถิยาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

พระปิลินทวัจฉเถระ พระศาสดาทรงตั้งไว้ในตำแหน่งที่เลิศกว่าบรรดาภิกษุทั้งหลาย ที่เป็นที่รักของเหล่าเทวดา ขอจงประทานความสวัสดีและความไม่มีโรคแก่พวกข้าพเจ้าเถิด.

๑๐๙. พาหิโย ทารุจีริโย ขิปปาภิญญานะมุตตะโม
กะโรตุ โน มะหาสันติง อาโรคฺยัญจะ ชะยัง สะทา.

พระพาหิยทารุจีรยเถระ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ตรัสรู้เร็ว ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐ ความไม่มีโรค และชัยชนะแก่พวกข้าพเจ้าในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๑๐. กุมาระกัสสะปัตเถโร จิตตะกะถีนะมุตตะโม
มิจฉาวิตักกุปัจเฉโท สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระกุมารกัสสปเถระ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้แสดงธรรมได้อย่างวิจิตร ผู้สามารถละมิจฉาวิตกได้ ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๑๑. ปะฏิสัมภิทาปัตตานัง อัคคัฏฐานัมหิ ฐะปิโต
โกฏฐิโต อะระหา เสฏโฐ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอรหันต์นามว่า**โกฏฐิตเถระ** เป็นผู้ประเสริฐ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ได้ปฏิสัมภิทา ๔ ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้าในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๑๒. อัปปาพาโธ มะหาเถโร อัปปาพาธานะมุตตะโม
พากุโล อะระหา ชาโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระพากุลเถระผู้เป็นพระอรหันต์ เพราะเหตุที่เป็นผู้มีอาพาธน้อย จึงเป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีอาพาธน้อย ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๑๓. ปุพเพนิวาสะเวทีนัง อัคโคติ พุทธะวัณณิโต
โสภิโต นามะโส เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า**โสภิต** ผู้อันพระพุทธเจ้าทรงสรรเสริญว่า เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ระลึกชาติในปางก่อนได้ ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๑๔. มะหากัปปินัตเถโรปิ ภิกขุโอวาทโก อะหุ
กุสะโล โอวาทะทาเน สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้พระมหากัปปินะเถระ เป็นผู้ให้โอวาทภิกษุ เป็นผู้เลิศในการให้โอวาท ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

๑๑๕. ภิกขุโนวาทะกานัคโค นันทะโก อิติ วิสสุโต
ปาเลตุ โน สะทา เถโร โสตถิง ผาสุง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า**นันทกะ** เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ให้โอวาทแก่นางภิกษุณี โปรดรักษาพวกข้าพเจ้าในการทุกเมื่อเถิด ขอจงประทานความสวัสดีและความผาสุกแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๑๖. อินทฺริเยสุ คุตตะทฺวาโร อัคคัฏฐาเน ฐิโต อะหุ
นันทัตเถโร วะสิปปัตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระนันทเถระ ผู้ได้วสี (ความชำนาญในการเข้า-ออกฌานสมาบัติ) เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้สำรวมอินทรีย์ ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๑๗. เตโชธาตุกุสะลานัง อัคคัฏฐานัมหิ ฐะปิโต
สาคะโต นามะ โส เถโร โสตถิง ผาสุง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า**สาคตะ** ผู้อันพระศาสดาทรงตั้งไว้ ในตำแหน่งเป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ฉลาดในเตโชธาตุ ขอจงประทานความสวัสดีและความผาสุกแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๑๘. สัญญาวิวัฏฏะกุสะโล ปะธาโน ภาวะนาระโต
พุทธะสิสโส มะหาปันโถ มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระมหาปันถกเถระ ผู้ชำนาญในสัญญาวิวัฏฏะ (ได้แก่วิปัสสนา) เป็นผู้มีความเพียร มีความยินดีในการภาวนา เป็นศิษย์ของพระศาสดา ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐแก่พวกข้าพเจ้าเถิด.

๑๑๙. จูฬปันถะกัตเถโรปิ มะโนมะยาภินิมมิโต
ฐะปิโต อัคคะฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้พระจูฬปันถกเถระ ผู้อันพระศาสดาทรงตั้งไว้ ในตำแหน่งเป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้นิรมิตกายได้มาก และในตำแหน่งผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ฉลาดในเจโตวิวัฏฏะ (คือฉลาดในฌานสมาบัติ) ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๒๐. ปะฏิภาเณยยะกานัง ตุ อัคคัฏฐานัมหิ ฐะปิโต
ราโธ เถโร มะหาโสตถิง กะโรตุ โน อะนามะยัง.

พระราธะเถระ ผู้อันพระพุทธเจ้าทรงตั้งไว้ในตำแหน่งเป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีปฏิภาณ ขอจงประทานความสวัสดีอันประเสริฐและความไม่มีโรคแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๒๑. ลูขะจีวะระธะรานัง ภิกขูนัง อุตตะโม อะหุ
โมฆะราชะมะหาเถโร มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระโมฆราชะมหาเถระ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ทรงจีวรที่เศร้าหมอง (คือผ้าเก่า ผ้าเนื้อหยาบ สีเศร้าหมอง) ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐแก่พวกข้าพเจ้าเถิด.

๑๒๒. วิมะโล วิมะลัปปัญโญ สุรูโป สุสะมาหิโต
ระโช นะ ลิมปะติ ขันเธ มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระวิมละเถระ ผู้มีปัญญาปราศจากมลทิน ผู้มีรูปงาม ผู้มีจิตตั้งมั่น กิเลสเพียงดังธุลีไม่ฉาบทาขันธ์ห้าของท่าน ขอจงกระทำซึ่งความสงบอันยิ่งใหญ่แก่พวกข้าพเจ้าเถิด.

๑๒๓. ธัมมะปาโล มะหาปาโล มะหาธัมมะธะโร ยะติ
มะหาขีณาสะโว โลเก มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า**ธรรมปาล** ผู้รักษาธรรมอันประเสริฐ ผู้ทรงไว้ซึ่งธรรมอันประเสริฐ ผู้เป็นมหาขีณาสพในโลก ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐแก่พวกข้าพเจ้าเถิด.

๑๒๔. จักขุปาโล มะหาเถโร ปะธาโน สีละสังวุโต
ปะหิตัตโต มะหากาโย มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระจักขุบาลมหาเถระ ผู้มีความเพียร ผู้สำรวมแล้วในศีล ผู้มีจิตดิ่งไปในนิพพาน ผู้มีรูปกายอันประเสริฐ ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้าเถิด.

๑๒๕. สัพพะเวระภะยาตีโต นาระโท อาสะวักขะโย
มะหาสันติกะโร โลเก สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระนารทะเถระ ผู้ก้าวล่วงเวรและสิ้นภัยทั้งปวงแล้ว อาสวะแล้ว กระทำความสงบอันประเสริฐในโลก ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๒๖. พุทธะปูชายะ นิระโต ชินะภัตติปะรายะโน
สัทธัมมะสะวะโน เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระสัทธรรมสวนะเถระ ผู้ยินดีในการบูชาพระพุทธเจ้า มีความภักดีในพระพุทธเจ้าเป็นอย่างยิ่ง ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้าในกาลทุกเมื่อเถิด.

๑๒๗. ปัจฉิมะภะวะสัมปัตโต โคตะโม ภาวะนาระโต
ราคักขะยะมะนุปปัตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระโคดมเถระ ผู้เข้าถึงภพสุดท้ายแล้ว ยินดีในภาวนา ถึงความสิ้นไปแห่งราคะ ขอจงประทานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด.